

ЕРМОГЕН (Голубев Олексій Степанович; 03(15). 03. 1896, Київ — 07. 04. 1978, Жировиц. монастир, Гроднен. обл., Білорусь, похов. у Києві) — церковний діяч РПЦ. Син [С. Голубєва](#). Закін. Моск. духовну академію зі ступ. канд. богослов'я (1919). Прийняв чернечий постриг у Моск. Свято-Данилів. монастирі. 25 серпня 1919 архієпископ Феодор (Поздєєвський) рукопоклав його у ієродиякони, 22 жовтня 1920 прийнятий до братства Свято-Успен. Києво-Печер. лаври. 14 серпня 1921 патріарх [Тихон](#) (Белавін) рукопоклав його в ієромонахи. Від січня 1922 — чл. Духов. собору Лаври. 23 липня того ж року возвед. у сан архімандрита. 6 квітня 1923 заарешт. ГПУ, засланий до м. Краснококшайськ (нині Йошкар-Ола, Респ. Марій-Ел, РФ). У грудні 1924 звільн. 5 жовтня 1926 братія Лаври (понад 600 осіб), усі храми якої на той час зайняли обновленці (див. [Жива Церква](#)), обрала Є. настоятелем. Не прийняв [Декларації](#)

[митрополита Сергія 1927](#), контактував з лєнінгр. прибічниками йосифлян. розколу, але від митрополита Сергія не віддалявся. 28 січня 1931 заарешт., 15 серпня «як організатор і кер. контррев. організації церковників» засудж. до розстрілу, 2 січня 1932 вирок замінено на 10 р. таборів. Покарання відбував у Чувашії (РФ). Після звільнення 1939–41 жив на Кавказі, згодом у м. Астрахань (РФ), у передмісті якого, Трусовому, від 1945 — настоятель Спасо-Преображен. церкви, від 1948 — Покров. собору у м. Самарканд (Узбекистан). 1 березня 1953 патріархом [Алексієм I](#) хіротоніз. на єпископа Ташкентського й Середньоазіатського, 28 серпня 1958 піднес. до сану архієпископа. На цій посаді зберіг від закриття храми двох єпархій у той час, коли ліквідовано половину парафій РПЦ, а також організував під виглядом капітал. ремонту відбудову Свято-Успен. кафедрал. собору в Ташкенті (1958). У 1960–62 перебував на спочинку. Від червня 1962 — архієпископ Омський і Тюменський, від травня 1963 — Калузький і Боровський. 1965 очолив групу з 8-ми єпископів, яка надіслала патріархові Алексію I заяву з критикою рішень Архієрей. собору 1961. 25 листопада 1965 звільн. на спокій.

Рекомендована література

1. Дело епископа Ермогена Голубева // Вест. Рус. студенчес. христиан. движения. Париж; Нью-Йорк, 1966. Кн. 3(81); Костенко Н., Кузовкин Г., Лукашевский С. «Вред, нанесенный Вами, надо исправить, стереть, изгладить!» // Корни травы: Сб. ст. молодых историков. Москва, 1996;
2. Білокінь С. Розгром київського єпархіального управління 1923 року // КС. 1999. № 1(325).

[С. І. Білокінь](#)

Бібліографічний опис:

Ермоген / С. І. Білокінь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20018>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).